

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבאר של הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש
בורה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין (מנו"כ בעיר בוראפעשט)

על פי הבאר

אודות יום הסתלקותו של רבינו זי"ע מסופר
עוד דבר פלא.

כפי שסופר במדור זה (בגליון פר' ויקרא),
נפגש רבינו עם הרה"ק מהרי"ד מבעלזא
זי"ע (יש שאמרו שהיה זה בעת מלחמת
העולם הראשונה כשנמלט הרה"ק מהרי"ד
לעיר ראצפערט במדינת אונגארין, ורבינו
זי"ע גלה אף הוא לארץ הגר אל העיר
פעשט), וכידוע התבטא על רבינו בלשון
קדשו: "דער יונגערמאן האט הייליגע
טריט".

עוד יסופר אודות אותו ביקור שישבו
הצדיקים הנ"ל ודיברו ביניהם אודות יום
הסתלקותם של צדיקים, ורבינו סיפר
להרה"ק מבעלזא שאביו הרה"ק ר' יהודה
צבי השני מסטרעטין זי"ע נתאווה להסתלק
מן העולם ביום שלא אומרים בו תחנון, כמו
שהסתלק אביו הקדוש הרה"ק ר' אורי
מראהטין זי"ע ביום שאין אומרים בו תחנון
- יום ל"ג בעומר, ואכן כך היה שאבי רבינו
רבי יהודה צבי זי"ע נסתלק ביום פסח שני,
שהוא יום שאין אומרים בו תחנון.

והרה"ק מבעלזא זי"ע נענה ושח לרבינו,
שהצדיקים מבקשים עוד, שיום פטירתם
יחול ביום בשבוע שחל בו יום הכיפורים
באותו שנה, או שיחול בו יום הכיפורים
שלאחריו, וכך יחול יומא דהילולא שלהם
לעולם ביום שחל בו יום הקדוש.

ויצויין באופן פלאי שאכן רבינו נסתלק ביום
בשבוע שחל בו יום הקדוש, ויומא דהילולא
דיליה חל ביום כ"ח תמוז, שחל באותו יום
בשבוע שיחול בו יום הקדוש שלאחריו,
ולעומתו יומא דהילולא קדישא של הרה"ק
מבעלזא חל בכ"ב במרחשון, החל לעולם
באותו יום בשבוע שחל בו יום הקדוש
באותו שנה.

מבן חמישים ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד (n, כה)

אמר על זה אאמו"ר זי"ע (הרה"ק רבי יהודה צבי (השני) מסטרעטין זי"ע),
שעוד בן חמישים שנה יש והאדם עובד את בוראו בכוונות צדדיות ובפניות
לעיני בני אדם, ואין דעתו נתונה בלתי לה' לברו, לפי שעל ידי רתיחת דמיו
מתגבר על האדם יצר הגאווה והכבוד. אך לאחר חמישים שנה שנה האדם
מרתחת דמיו, ומכיר באפסיות חשיבותו של האי עלמא דשיקרי, אז יותר
מוטל על האדם לחרול מלעבוד את בוראו בפניות, ותהיה עבודתו בכוונה
טהורה בלתי לה' לברו.

וזה אמרו מבן חמישים ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד - היינו שישוב
מעבודת שווא למיצוא חן בעיני בני אדם ותהלוכותיהם ויעבוד להשי"ת לברו.

ועל פי דבריו הקדושים יש לבאר עוד מה שאיתא במסורה "מבן חמישים שנה
ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד", "ומבן אדם חציר ינתן" (ישעיה נא, יב).
שאמר הכתוב מבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה, שישוב ויחדל מעבודתו
שלא לשם שמים אלא בפניות לעיני בני האדם. ועל זה אמר הכתוב ומבן
האדם חציר ינתן, שאמר השי"ת, מה לכם להביט על בני אדם ולעבוד עבודת
שווא עבורם, הרי לחציר יחשב האדם שאינו שווה מאומה, אלא עליכם לעבוד
את הבורא בכוונה טהורה בלתי לה' לברו.

ויעש כן אהרן

וברש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. וכבר תמהו המפרשים מה
גדלותו של אהרן שלא שינה ממה שאמר לו השי"ת, הלא אפילו איש
פשוט לא ישנה מדברי השי"ת.

אלא כוונת רש"י לרמוז בזה כי אף שהיה אהרן מדליק את הנרות בכל
יום, לא היה עושה כמצות אנשים מלומדה, אלא בכל יום ויום היה מקיים
את המצוה בהתעוררות ובהרגשת הלב כאילו הוא היום הראשון שהוא
מקיימה ולא שינה בימים הבאים מהתעוררות לבו שהיה לו ביום הראשון,
ובזה לימדנו לקיים כל מצווה כאילו היום ניתנה מסיני.

ראה גם בשפת אמת (תרל"ה) יש לפרש כי עשה מעשה המצוה כל ימי חייו בכוונה ורצון אחד. כי דרך כל אדם שבהתחלה
מתעורר לטוב, אך כנשכח ממנו וצריך לחפש התעוררות באופן אחר תמיד. והאמת כי ההתפעלות הראשון הוא המובחר
לזאת נאמר על אהרן שלא שינה. וכך פ' עוד מרבתינו.
ועיין בגליונו לשבועות מה שפ' רבינו ע"ז הדרך הכתוב "עולת תמיד העשייה בהר סיני", שכל יום יעלה על לבו בתמידות כאילו
היום ניתנה תורה בהר סיני.

מבאר הישועות

סיפר מוה"ר זאב פאשקעס הי"ו
מתושבי בודאפעשט:

כתושב העיר בודאפעשט, זכיתי כמובן לדעת במשך שנים ממקום מנוחת רבינו זי"ע והסגולה הגדולה להעטיר על ציון קדשו, ובזמנים מיוחדים שהם עת רצון הייתי הולך לבית החיים להתפלל שם.

בשנה האחרונה שמעתי ונוכחתי לדעת יותר ויותר בישועות הגלויות שנושעו המתפללים על קברו, והשתדלתי להשתטח על ציון הקודש בכל ער"ח ובכל עת מצוא, היות שגם בתי תחי' היתה בעת השידוכים זה כמה שנים.

בחסדי ה' יתברך זכיתי גם אני לראות עין בעין בגודל כוחו של רבינו בזה, ובחודש אדר העעל"ט באה בתי בקשרי שידוכין בשידוך מצוין ביותר עב"ג למזל טוב, ובטוחני שרבינו זי"ע פעל זאת משמי מעל.

רבינו נטמן בבי"ח הארטאדאקסי בבודא.
לתועלת הנוסעים כתובת הציון היא:
Csörsz u. 55, 1124 Budapest
בשביל המרכזי בצד ימין קברו של הגאון רבי
קאפל רייך אב"ד בודאפעשט, בהמשך
בשורה יותר פנימית מצד ימין קבר רבינו.

הננו להודיע שבימים אלו מתארגנת קבוצה
לנסיעה ביום ההילולא קדישא - כ"ח בתמוז
הבעל"ט למקום מנוחת קדשו של רבינו זי"ע
בעיר בודאפעשט יצ"ו.

(גם יוד"ק של בעל הישמח משה זי"ע חל
ביום זה ואפשר לשלב עם נסיעה לעיר אוהעל)

ליתר פרטים ולהזכרת שמות על ציון הקודש
ביוד"ד, וכן לתרומות והנצחות והשתתפות
בהוצאות, נא לפנות לאימעייל המערכת.

הוצאות הגליון נתנדבו

לזכות חיים שרגא בן יהודית שרה

ליוזוג הגון בקרוב

באר המעשיות

" יאירו שבעת הנרות " (ה, א)

באחת מן העיירות במדינת הגר בה התגוררו אחינו בני ישראל, היה דר יהודי אחד וחייקל שמו. יהודי זה לא שפר עליו מזלו ולא מצא כדי פרנסתו, והדלות גברה במעונו, עד שנאלץ להיפרד ממשפחתו ולנדוד למרחקים כדי להביא טרף לבני ביתו. חפץ אחד יקר ערך היה ברשותו והוא מנורת הקנים של חנוכה שירש מאביו שהלך לעולמו, וחייקל ציוה את אשתו לבל תמכרה באיזה מצב שיהיה.

החל האיש לנדוד וילך למסעיו אך ההצלחה לא האירה לו פנים. כך נגלגל חייקל מעיר לעיר ומישוב לישוב עד שהגיע רצוף ושבור לעיר פאריז הבריאה אשר במדינת צרפת. נכנס הוא שם לפונדק אחד להתאכסן בו, ובעל הפונדק שראה שישרו ובנקיון כפיו הציע לו להתמנות למוזג בבית המרזח אשר לו.

והאיש נתרגל לעבודתו והשקיע את עצמו ראשו ורובו במלאכתו עד ששכח מכל וכל שהשאר אחריו בביתו אשה עגונה וילדים רכים שלא ידעו מה עלה בגורלו. זוגתו נשארה עלובה בביתה כשבני הכפר דואגים למחייתה מעט כפי יכולתם והיא עומלת קשות להחיות נפשה ונפשות עולליה.

ויהי היום והרה"ק ר' יחזקאל שרגא משינאווא זי"ע הופיע במדינתם, ואלפי אנשים עברו לפניו להגיש לו פתקאות דרחמי ולהתברך מפה קדשו. אחת משכנותיה של האשה שלא יכלה לראות בצער העגונה, נכנסה אל הרב הקדוש וגוללה לפניו את סיפור הדברים. נטל הצדיק סכום ממון גדול ונתן לה שתתנו לשכנתה למען ירווח לה מעול הרחיים אשר על צווארה. כשנתנה השכנה את המעות לאשה, היה לה כמדקרות חרב וצעררה ויגונה נתגברו עד למאוד ובכתה בדמעות שליש באמרה, וכי למעות היא צריכה, הרי צריכה היא שבעלה שעזב אותה לאנחות ישוב לביתו לגדל את ילדיו. יעצה לה השכנה שתסע בעצמה אל הצדיק ותפיל תחינתה לפניו. האשה קיבלה את עצתה ונכנסה אל הרה"ק ושפכה את מר יגונה לפניו בבכי ובתחנונים שיתמלא רחמים עליה להושיעה. ענה לה הצדיק וציווה אותה שבהגיע ימי החנוכה תדליק את הנרות במנורת בעלה, ובליל השמיני תדליק את הנרות כולן ותעמוד על המשמר שידלקו כל הלילה ללא הפסק עד עלות השחר, ועל ידי זה יואר לה החושך ותבוא ישועתה.

בינתיים בעיר פאריז התנהג חייקל כדרכו מימים ימימה כשהוא שקוע בעבודתו. באחד הימים היה נצרך לרדת למרתף היין כדי ליטול עוד חבית, ולפתע שמע קול פסיעות של מישהו המתהלך במרתף. עוד הוא בפחדו ולמרבה החרדה ראה לפניו יהודי זקן אחד בעל צורה. והיהודי נזף בו ואמר, רשע, איך מלאך ליבך לעגן את אשתך. האיש עלה כשכולו מבוהל ומפוחד וסיפר זאת לבעל הפונדק, אך בעל הפונדק לעג לו ויעצו להפסיק לשים לבו לדמיונות שווא שאינם במציאות.

שוב לאחר זמן ציווה לו בעל הבית לרדת אל המרתף להביא משם יין, וכשהגיע לשם נגלה לפניו שוב אותו זקן, אך בזאת הפעם אחזו בצווארו והחל לחנוק אותו וצעק, רשע, העוד אתה פה? והזהיר אותו שאם לא ישוב תיכף לביתו יהרוג אותו ומרה תהא אחריתו. מרוב אימה ופחד נתעלף האיש ושכב שם עד שבעל הפונדק שראה שאינו שב הלך לבדוק אחריו ומצאו מעולה. בעל הבית הביא חיש מהר את הרופא שעוררו מעלפונו ובדק את גופו אך לא מצא שום מייחוש ואך ציווה לו לנוח איזה ימים. האיש שכבר חשש לנפשו אמר לבעל הפונדק שהוא נוסע לפוש כמה ימים, ונסע מהרה לביתו על מנת ליתן גט פיטורין לאשתו לשחררה מכבלי עגיונותיה ולשוב למקום עבודתו.

כשהגיע לעיר מגוריו היה זה בעת לילה בחושך ואפילה, וירד שלג גדול והקור היה עצום. חייקל התהלך בין בתי העיר אך כולם היו סגורים על מנעול ובריש מחמת הלילה והקור, ואף לא אחד מהם פתח את דלתו בפניו. לפתע ראה אור מתנוצץ מרחוק, פנה לבית זה ונקש על דלתותיו. שאלה אותה בעלת הבית מי הוא ומה מבוקשו, והוא ענה שאיש יהודי הוא והתחנן שתכניסו מפני פיקוח נפש.

לאחר שנכנס והשיב נפשו מעט התבונן סביבותיו וראה שהבית ביתו הוא, והאור הלא הוא אור הנרות המגיע ממנורת הקנים שהיתה שלו, אך האשה לא הכירה אותו כי נשתנה תוארו פניו. ובכן פנה אליה חייקל בשמה והתחנן לפניו שתמחל לו, ומשהכירה היא אותו נפלה מתעלפת. לאחר שנתעוררה שאל אותה בעלה האיך דולקין עדיין הנרות כולם כשכבר כמעט השחר עלה, וענתה שכן פקד עליה הצדיק משינאווא.

לאחר כמה ימים ששה בחיק משפחתו התנוצצו בו הרהורי תשובה וניחם ממחשבתו הרעה לגרשה ונסע אל הרב הקדוש. כשנכנס ראה אשר זהו האיש שנגלה אליו במרתף הינות והכריחו לשוב לביתו ונפל בחלשות. נתן לו הרה"ק דרך תשובה וחזר למוטב והשלום שב למעונו.

(ספר מעשה אפרד, ספר דרכי אבות)